

Přístup veřejnosti k dokumentům 2021

Výroční zpráva Evropského
parlamentu

PE 730.712/BUR/ANN.

ÚVOD

Parlament, Rada a Komise uplatňují nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které mají v držení, od 3. prosince 2001.

V souladu s čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení má každý orgán každoročně zveřejňovat zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup k dokumentům, důvody těchto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku.

Podle čl. 122 odst. 6 jednacího řádu Parlamentu předsednictvo Parlamentu přijímá výroční zprávu uvedenou v čl. 17 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001.

METODIKA

Výroční zpráva Parlamentu za rok 2021 je vypracována podle této metodiky:

- počty požadovaných dokumentů se týkají pouze specifikovaných dokumentů,
- rozhodnutí o umožnění částečného přístupu se považuje za kladnou odpověď,
- potvrzující žádosti se mohou týkat původního rozhodnutí o odepření přístupu k danému dokumentu nebo o umožnění částečného přístupu k němu,
- za rok, kdy byla podána odpovídající potvrzující žádost, se považuje datum registrace původní žádosti.

OBSAH

<i>Shrnutí</i>	4
<i>KAPITOLA I Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2021</i>	5
A) Parlamentní veřejný rejstřík dokumentů	5
B) Údaje o počtu žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům.....	6
C) Informace o povolání žadatelů podle vlastního prohlášení.....	9
<i>KAPITOLA II Trendy a specifické otázky</i>	11
A) Žádosti o přístup k dokumentům z třístranných jednání.....	11
B) Žádosti o přístup k dokumentům týkajícím se profesní bezúhonnosti poslanců.....	12
<i>KAPITOLA III Stížnosti předložené evropskému veřejnému ochránci práv a soudní řízení</i>	14
A) Veřejný ochránce práv.....	14
Stížnost 1542/2021, Skupina přátelství mezi EU a Čínou.....	14
B) Soudní přezkum	14
Věc T-174/21, Agrofert v. Parlament	14
Věc T-421/17 (odvolací věc C-761/18 P), Leino-Sandberg v. Parlament.....	15
<i>Závěrečné poznámky</i>	16

Výroční zpráva Evropského parlamentu o přístupu veřejnosti k dokumentům – 2021 (článek 17 nařízení (ES) č. 1049/2001)

Shrnutí

Číselné údaje

- Ke dni 31. prosince 2021 obsahovala databáze rejstříku 850 174 odkazů oproti 820 061 odkazům na konci předchozího roku.
- V roce 2021 navštívilo internetové stránky veřejného rejstříku Parlamentu 26 215 jednotlivých uživatelů. Ve stejném období obdržel Parlament prostřednictvím on-line formuláře, e-mailu nebo dopisu 499 žádostí, což ve srovnání s rokem 2020 představuje nárůst o přibližně 13 %.
- Z uvedených 499 žádostí se 133 týkalo zpřístupnění dříve nezpřístupněných dokumentů.
- Celková míra kladných odpovědí v roce 2021 dosáhla 95 %.
- Parlament odepřel přístup ve 24 případech, zejména v souvislosti se žádostmi o správné dokumenty a dokumenty týkající se poslanců Evropského parlamentu.
- V osmi případech umožnil Parlament částečný přístup k požadovaným dokumentům.
- V průběhu roku bylo podáno devět potvrzujících žádostí, takže jejich počet oproti roku 2020 poněkud vzrostl.

Trendy

- Žadatelé projevili zvýšený zájem o výdaje vynaložené poslanci při výkonu jejich parlamentních funkcí, přičemž třetina odepření přístupu se týkala dokumentů souvisejících s výplatou příspěvků jednotlivým poslancům.
- Žadatelé nadále projevovali značný zájem o interinstitucionální legislativní jednání, přičemž nejpočetnější kategorií dříve nezpřístupněných dokumentů, které byly předmětem žádostí, představovaly vícesloupcové tabulky a další dokumenty z třístranných jednání.

KAPITOLA I

Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2021

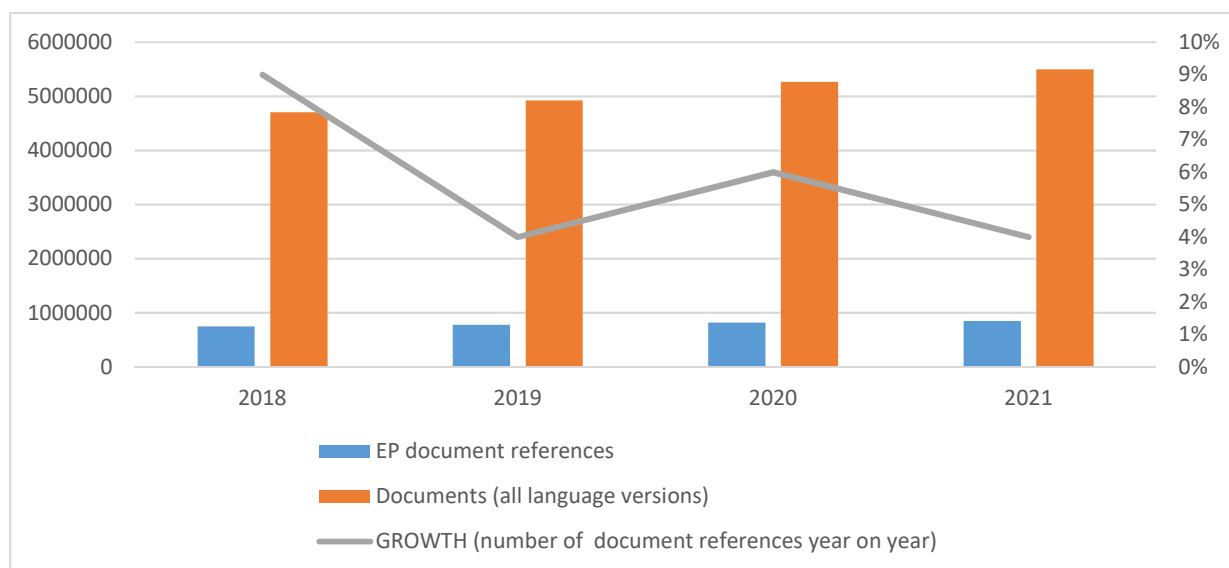
Čísla a statistiky uvedené v tomto oddílu umožňují v oblasti přístupu veřejnosti k dokumentům pozorovat určitou vývojovou tendenci. Poskytují veřejnosti přehledný obrázek o tom, jak Parlament uplatňuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

A) **Parlamentní veřejný rejstřík dokumentů**

Parlamentní veřejný rejstřík dokumentů byl vytvořen v roce 2002 s cílem dále zvýšit transparentnost a usnadnit veřejnosti přístup k dokumentům tohoto orgánu v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001. Shromažďuje odkazy na přímo přístupné dokumenty, převážně legislativní dokumenty, a pokud je to možné, i na další kategorie dokumentů. Také poskytuje portál pro podávání žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, které nejsou přímo přístupné.

Po zvýšení o téměř 4 %, k němuž došlo v předchozím roce, počet odkazů na dokumenty v databázi rejstříku ke dni 31. prosince 2021 dosáhl 850 174 (což se zohledněním různých jazykových znění představuje celkem 5 497 092 dokumentů). Ve veřejném rejstříku nebyl uložen žádný citlivý dokument ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001.

(Obr. 1) **Vývoj parlamentního veřejného rejstříku dokumentů**

Internetové stránky veřejného rejstříku dokumentů navštívilo 28 936krát 26 215 jednotlivých uživatelů. Tento číselný údaj nezohledňuje návštěvy stránek, k nimž došlo prostřednictvím jiných platforem spojených s databází rejstříku, včetně internetových stránek parlamentních výborů a think tanku Evropského parlamentu.

Prakticky všechny dokumenty v parlamentním veřejném rejstříku dokumentů lze v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001, v němž se uvádí, že orgány zajistí maximální přístupnost svých dokumentů přímo, stáhnout na internetové stránce. Dokumenty, které

nelze prohlížet přímo, je možné zpřístupnit na žádost podanou prostřednictvím on-line formuláře¹ nebo e-mailem.

B) Údaje o počtu žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům

V roce 2021 Parlament obdržel 499 žádostí prostřednictvím on-line portálu pro žádosti, e-mailem nebo dopisem. 276 těchto žádostí se týkalo specifikovaných dokumentů, zatímco 223 se týkalo blíže neurčeného počtu dokumentů.

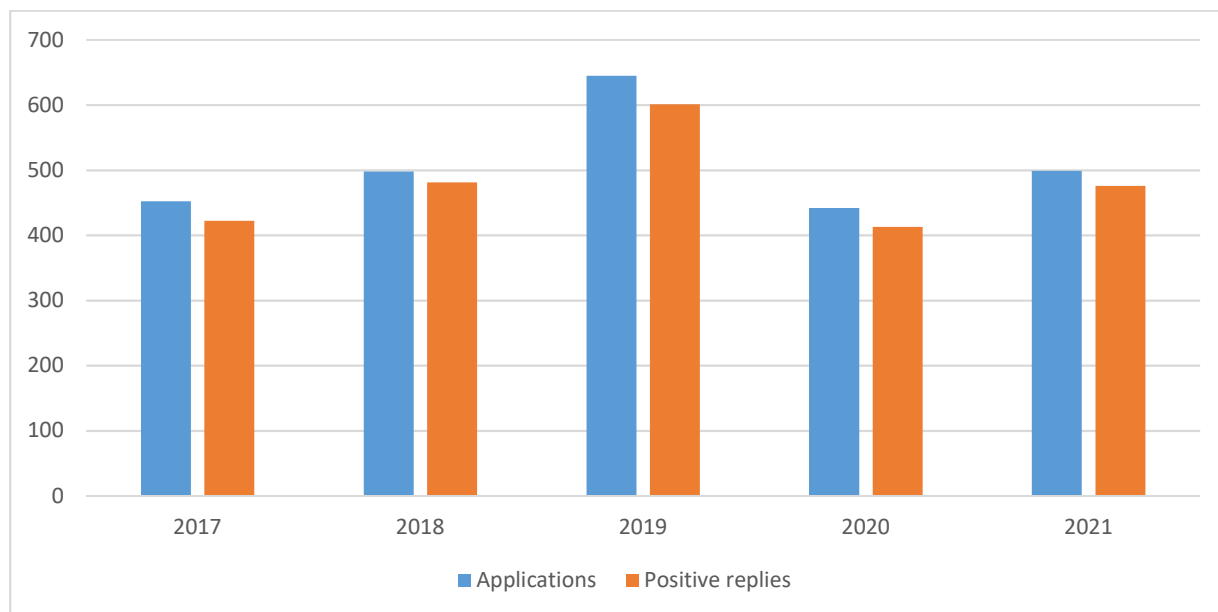
Parlament byl konzultován ostatními orgány podle čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 v souvislosti s 19 žádostmi o přístup k dokumentům, které alespoň z části vydal Parlament. Osm z těchto konzultací souviselo s dokumenty týkajícími se interinstitucionálních legislativních jednání. Naopak Parlament vyřídil více než 73 žádostí, které vyžadovaly konzultaci s jinými orgány, neboť mu nebylo jasné, zda požadované dokumenty, které byly vytvořeny jiným orgánem nebo v něm alespoň z části vznikly, mohou či nemohou být zpřístupněny. Většina těchto žádostí se týkala dokumentů z třístranných jednání.

Většina žádostí obdržených v průběhu roku se týkala přístupu k legislativním (46 %) a správním (10 %) dokumentům, jakož i k dokumentům týkajícími se poslanců a jejich činnosti (10 %). Pokud jde o významné podkategorie, 32 % všech žádostí obdržených v průběhu roku se týkalo přístupu veřejnosti k „dokumentům z třístranných jednání“, zatímco 6 % všech žádostí se týkalo dokumentů přímo souvisejících s profesní bezúhonností poslanců, včetně přijímání příspěvků od lobbistů, zacházení s žádostmi o proplacení výdajů a dodržování Kodexu chování poslanců Evropského parlamentu v souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů (dále jen „kodex chování“).

Parlament ze 499 žádostí, které obdržel v roce 2021, vyřídil kladně 476. Toto číslo obsahuje 8 případů, kdy byl k požadovaným dokumentům umožněn částečný přístup.

¹ <https://www.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm>

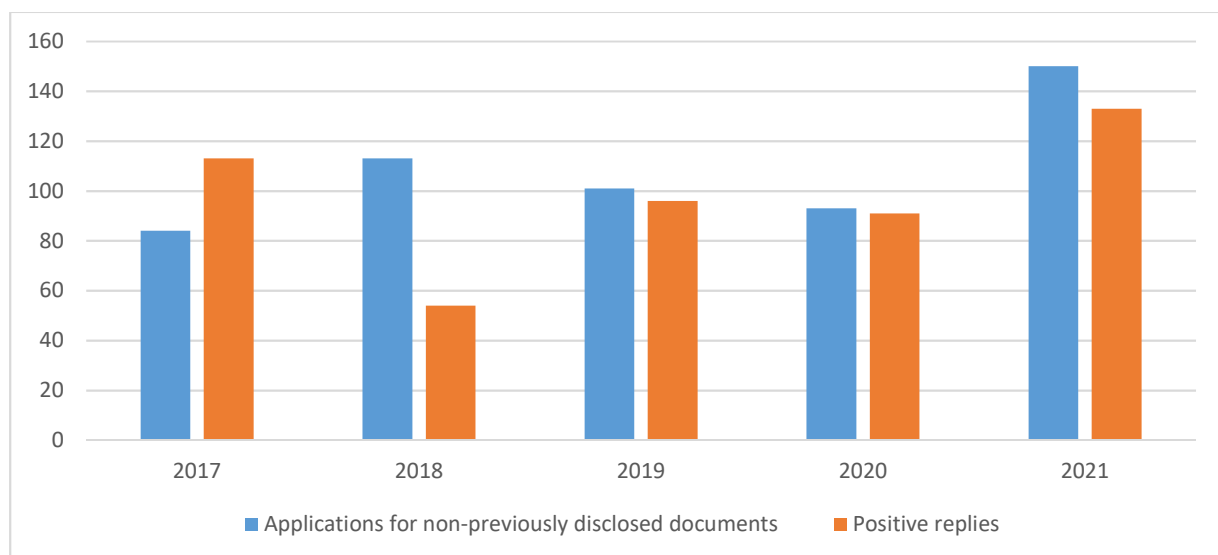
(Obr. 2) **Počet žádostí a kladných odpovědí**

Z uvedených 499 žádostí se 150 týkalo dříve nezpřístupněných dokumentů. Z toho 133 žádostí mělo za následek zpřístupnění 1153 takových dokumentů, což je podobný počet jako v loňském roce.

Většina žádostí o zpřístupnění dříve nezpřístupněných dokumentů se týkala třístranných jednání (49 %), „všech dokumentů“ na určité téma, správních dokumentů a dokumentů řídicích orgánů (19 %), petic (10 %) a dokumentů výborů a delegací (6 %).

(Obr. 3) **Počet žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty a kladných odpovědí**

Pokud jde o žádosti podané v roce 2021, bylo na počáteční úrovni přijato 32 rozhodnutí v souladu s čl. 12 odst. 3 rozhodnutí předsednictva, kterým se stanoví předpisy o přístupu

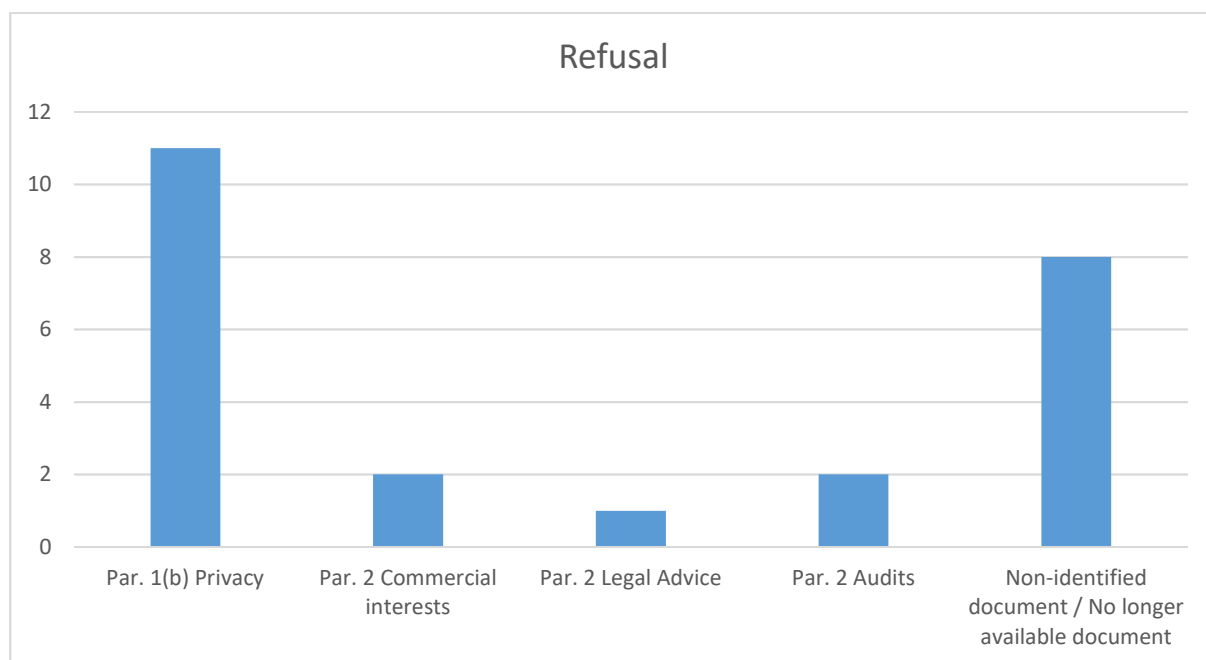
veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu², přičemž ve 24 případech byl přístup odepřen a v 8 případech byl umožněn částečný přístup.

Rozhodnutí o odepření přístupu veřejnosti nebo o umožnění částečného přístupu se týkala široké škály témat a dokumentů. Osm rozhodnutí se týkalo příspěvků, které mají k dispozici poslanci Evropského parlamentu. Šest rozhodnutí se dále týkalo správních dokumentů a dvě rozhodnutí právních stanovisek.

Bylo podáno devět potvrzujících žádostí³. Zatímco v osmi případech orgán potvrdil své původní stanovisko, v jednom případě byl na potvrzující úrovni umožněn plný přístup.

V osmi případech bylo odepření přístupu způsobeno skutečností, že příslušná žádost požadovala přístup k dokumentům, které nejsou v držení Parlamentu ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001. V ostatních případech se rozhodnutí opírala o několik výjimek, především o ochranu soukromí a osobnosti jednotlivců (čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001), cílů inspekce, vyšetřování a auditu (třetí odrážka čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001), obchodních zájmů třetích stran (čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001) a právního poradenství (druhá odrážka čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001).

(Obr. 4) Uplatňování výjimek podle článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001

Závěrem lze říci, že celková míra kladných odpovědí Parlamentu zůstala vysoká a přesáhla 95 %, přičemž Parlament umožnil přístup v případě 89 % žádostí o zpřístupnění dokumentů, které dříve nebyly veřejnosti přístupné.

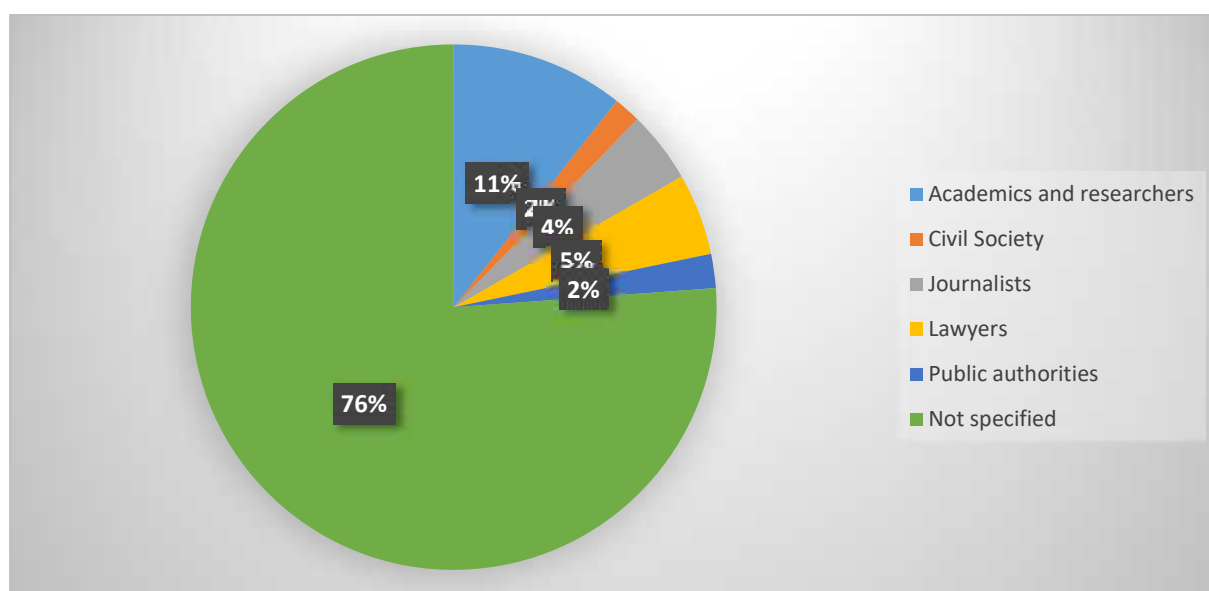
² Rozhodnutí předsednictva ze dne 28. listopadu 2001, kterým se stanoví předpisy o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu (Úř. věst. C 216, 22.7.2011, s. 19).

³ V souvislosti s úplným nebo částečným zamítnutím žádosti lze podat potvrzující žádost, ve které je orgán žádán, aby přezkoumal své stanovisko (čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001).

C) **Informace o povolání žadatelů podle vlastního prohlášení⁴**

Mezi žadatelé byli i v roce 2021 nejčastěji zastoupeni akademičtí a výzkumní pracovníci, neboť do této kategorie spadalo více než 11 % žadatelů, a dále právníci, kteří tvořili přibližně 5 % žadatelů. Novináři tvořili v roce 2021 pouze 4 % žadatelů.

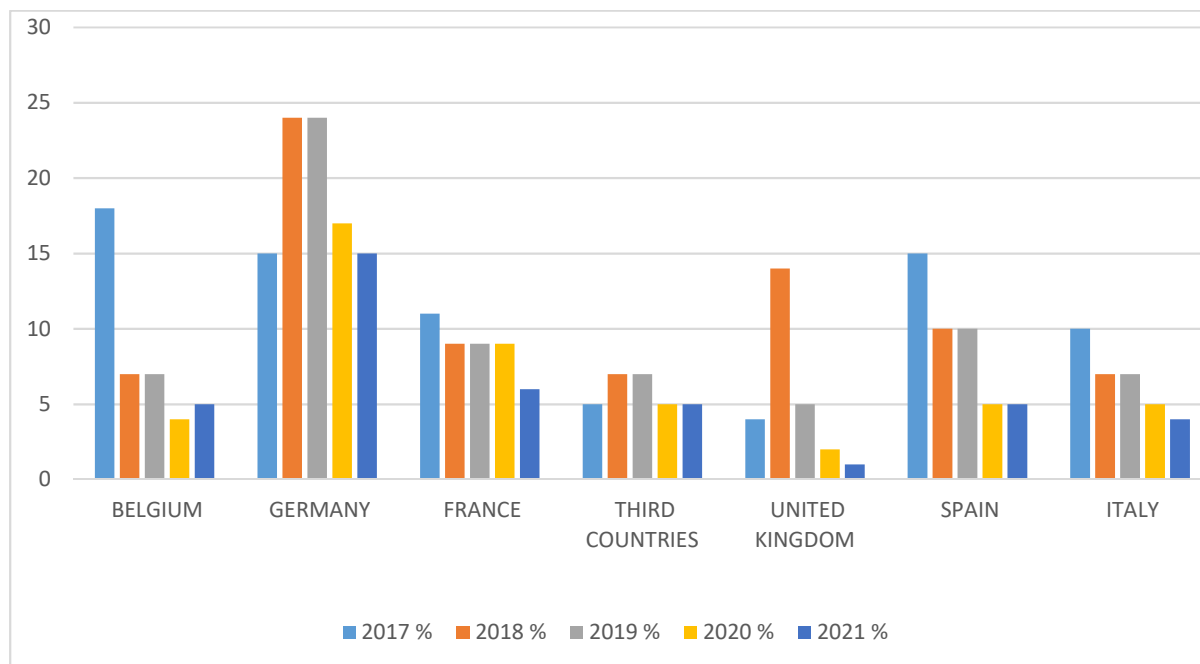
(Obr. 5) **Složení žadatelů v roce 2021 podle povolání**

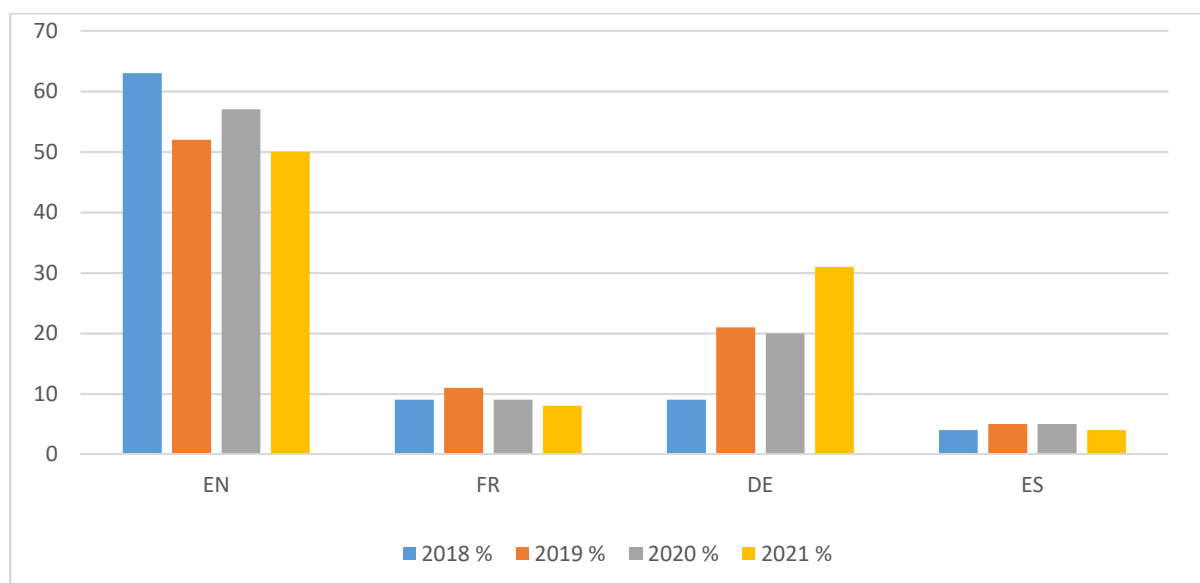
Zeměpisné rozložení žádostí mezi členské státy se mírně změnilo, pokud je Parlamentu známo. Třebaže ve 42 % žádostí nebyla uvedena země bydliště žadatele, přibližně 15 % všech žádostí pocházelo od žadatelů, kteří uvedli bydliště v Německu, 6 % ve Francii, 5 % v Belgii a Španělsku a další 4 % v Itálii. Počet žadatelů, kteří uvedli bydliště ve třetí zemi, představoval přibližně 5 % z celkového počtu, přičemž tato kategorie poprvé obsahovala i osoby, které uvedly bydliště ve Spojeném království.

⁴ Údaje o profilu žadatelů jsou shromažďovány na základě informací, které uvedou v žádostech. Nicméně protože nařízení (ES) č. 1049/2001 nevyžaduje, aby žadatelé uváděli informace o své totožnosti, část z nich své zaměstnání neuvádí. Děje se tak zejména v případech žádostí zaslaných e-mailem.

(Obr. 6) **Zeměpisné rozdělení**

(Obr. 7) **Jazykové rozdělení**

Nejčastěji používaným jazykem pro podání žádosti byla angličtina (50 %), následovaná němčinou (31 %), francouzštinou (8 %) a španělštinou (4 %).

KAPITOLA II

Trendy a specifické otázky

V roce 2021 se třetina žádostí týkala dokumentů souvisejících s interinstitucionálními legislativními jednáními. To představuje trojnásobný nárůst oproti číslům z roku 2020 a jde o pokračování dlouhodobých trendů vedoucích k tomu, že se dokumenty z třístranných jednání stávají jasným středem zájmu veřejnosti. Žádosti týkající se dokumentů souvisejících s příspěvky poslanců byly sice v absolutních číslech méně časté, tvořily však třetinu všech zamítnutých žádostí, což poukazuje na přetrvávající velký zájem o téma, o němž jsou již k dispozici rozsáhlé veřejné informace.

A) *Žádosti o přístup k dokumentům z třístranných jednání*

V roce 2021 obdržel Parlament 161 žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům z třístranných jednání, které se týkaly více než 250 legislativních postupů, ačkoli malého počtu postupů se týkala více než jedna žádost. Vzhledem k tomu, že u řady postupů již byla podána žádost v předchozích letech, a s ohledem na skutečnost, že ne všechny legislativní postupy zahrnují jednání, se pouze 73 žádostí o přístup k dokumentům z třístranných jednání týkalo dokumentů, které dříve nebyly veřejnosti přístupné, což vedlo ke zpřístupnění 733 dokumentů souvisejících se 158 různými legislativními postupy. Žádosti o přístup k dokumentům z třístranných jednání stále představovaly nejpočetnější jednotlivou kategorii žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, které Parlament obdržel, a na základě těchto žádostí byla zpřístupněna většina dokumentů.

Převážnou většinu dokumentů z třístranných jednání si vyžádali akademičtí pracovníci a aktivisté v oblasti transparentnosti formou koordinovaných hromadných žádostí, které se zaměřovaly na agendu třístranných jednání a vícesloupcové tabulky. V jednom případě byly téměř současně podány žádosti týkající se více než 100 legislativních postupů v rámci kampaně organizované německou platformou pro svobodný přístup k informacím FragDenStaat.de, která vyzývala návštěvníky této platformy k podávání předem připravených žádostí týkajících se jednotlivých legislativních postupů. Stejně tak v jiném případě podala skupina výzkumných pracovníků z různých univerzit po celé Evropě současně žádosti týkající se více než 100 legislativních postupů.

Vícesloupcové tabulky používané v rámci třístranných jednání obsahují ve třech samostatných sloupcích výchozí vyjednávací pozice Komise, Rady a Parlamentu a ve čtvrtém sloupci kompromisy předběžně dohodnuté na třístranných jednáních, často s komentáři k průběhu jednání. Vzhledem k tomu, že vícesloupcové tabulky používané v rámci třístranných jednání zahrnují obsah Parlamentu, Rady a Komise, jedná se o společně vytvořené dokumenty, a v zásadě může být nutné, aby orgán, který vyřizuje žádost o přístup k těmto dokumentům, konzultoval ostatní dva orgány s cílem určit, zda lze tabulku zpřístupnit, nebo zda je třeba zveřejnění celé tabulky nebo jejích částí odepřít z důvodu výjimky z práva na přístup. Parlament proto konzultoval ostatní orgány ohledně 73 žádostí o přístup k dokumentům z třístranných jednání. Zároveň byl Parlament v osmi případech konzultován v souvislosti s žádostmi, které obdržela Rada nebo Komise, což ukazuje, že žadatelé upřednostňují žádat o dokumenty z třístranných jednání Parlament.

Konzultace mezi orgány probíhají na základě memoranda o porozumění, které uzavřela oddělení Evropského parlamentu, Rady a Komise s cílem urychleně se zapojit do konzultací podle čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise a předejít protichůdným rozhodnutím orgánů. Tento proces konzultací však může představovat určité problémy.

Některé dokumenty z třístranných jednání, zejména vícesloupcové tabulky, mohou být velmi rozsáhlé, často dosahující stovek stran, což může učinit jejich úplné posouzení časově poměrně náročným. To platí zejména v případech, kdy jsou žádosti týkající se velkého počtu různých legislativních postupů podány víceméně současně, jako tomu bylo v únoru a listopadu 2021, kdy byly v obou případech během jednoho týdne podány žádosti týkající se více než 100 postupů. V důsledku toho musel Parlament mnohdy prodloužit lhůtu pro odpověď na žádosti o zpřístupnění dokumentů z třístranných jednání v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 o 15 pracovních dnů.

Ačkoli v naprosté většině případů Rada a Komise souhlasily s posouzením dotčených dokumentů Parlamentem, zmíněné problémy s dodržováním lhůt mohly být občas umocněny rozdílnými názory orgánů na zpřístupňování dokumentů a zájmem dodržet zásadu loajální spolupráce, neboť memorandum o porozumění výslovně nestanoví mechanismus řešení odlišných postojů.

V roce 2021 Parlament po řádném posouzení vždy dospěl k názoru, že příslušné dokumenty z třístranných jednání mohou být plně zpřístupněny a zveřejněny prostřednictvím veřejného rejstříku dokumentů Evropského parlamentu⁵, někdy po odstranění okrajových osobních údajů úředníků, kteří tabulky vypracovali.

B) *Žádosti o přístup k dokumentům týkajícím se profesní bezúhonnosti poslanců*

V roce 2021 obdržel Parlament 30 žádostí týkajících se profesní bezúhonnosti poslanců, což vedlo k 11 odepřením přístupu, třem potvrzujícím žádostem a 16 kladným odpovědím. Tyto žádosti se týkaly především příspěvků, které mají poslanci k dispozici na úhradu výdajů, jež jim vznikají při výkonu parlamentních funkcí, a také kontaktů poslanců s lobbisty a dodržování kodexu chování, zejména pokud jde o povinnost oznámit financování politických aktivit třetími stranami.

Vysoký počet zamítnutých žádostí tohoto druhu částečně souvisí se skutečností, že Parlament již poskytuje komplexní veřejné informace o příspěvcích a profesních povinnostech poslanců, takže na související neveřejné dokumenty se častěji vztahují výjimky ze zpřístupnění stanovené v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001. Další důvod vyplývá ze skutečnosti, že dokumenty týkající se svobodně vykonávané politické činnosti poslanců, které se nacházejí v jejich soukromých kancelářích, nespádají do působnosti nařízení (ES) č. 1049/2001.

Žadatelé měli zároveň tendenci žádat o přístup k citlivějším dokumentům, například dokumentům týkajícím se vyšetřování poradního výbor pro chování poslanců nebo dokumentům týkajícím se proplácení léčebných výloh či odměn parlamentních a místních asistentů.

⁵ Příslušné odkazy na rejstřík jsou tvořeny podle čísla postupu a mají formát NEGO_CT(yyyy)xxxx, přičemž yyyy je rok a xxxx je pořadové číslo.

Vzhledem k tomu, že jsou veřejně dostupné podrobné informace o výši veřejných prostředků, které mají poslanci k dispozici, a pravidlech, jimiž se nakládání s nimi řídí, a vzhledem k tomu, že existují mechanismy, které zajišťují dodržování těchto pravidel v souladu se zásadami rozpočtové odpovědnosti, obvykle nad opakovanými tvrzeními žadatelů o nutnosti veřejné kontroly vyplácení jednotlivých příspěvků převáží ohledy na soukromí a osobnost jednotlivce. Skutečnost, že každý rok vzniká 200 až 300 dokumentů týkajících se příspěvků každého poslance, navíc znamená, že administrativní zátěž spojená s určením a posouzením těchto dokumentů může být velmi vysoká, zejména pokud se žádosti týkají několika poslanců nebo mnoha různých příspěvků nebo dlouhých časových období.

KAPITOLA III

Stížnosti předložené evropskému veřejnému ochránci práv a soudní řízení

Stížnosti podané evropskému veřejnému ochránci práv a soudní řízení v souvislosti s prováděním nařízení (ES) č. 1049/2001 ze strany Parlamentu mohou být příležitostí pro správní orgány, aby doladily své postupy v oblasti přístupu k dokumentům nezávisle na výsledku probíhajícího řízení. Tato kapitola se týká případů stížností, jimiž se veřejná ochránkyně práv zabývala v roce 2021, a dvou případů projednávaných Tribunálem.

A) *Veřejný ochránce práv*

Stížnost 1542/2021, Skupina přátelství mezi EU a Čínou

Tato stížnost se týkala toho, že Parlament odepřel přístup ke čtyřem dokumentům souvisejícím s uzavřeným vyšetřováním poradního výboru pro chování poslanců ohledně podpory zvenčí, kterou obdrželo neoficiální uskupení „Skupina přátelství mezi EU a Čínou“. Parlament své odepření odůvodnil potřebou zajistit, aby poradní výbor mohl poskytovat předsedovi operativní doporučení týkající se možných porušení kodexu chování poslanců, aniž by však byla dotčena výsada předsedy přijímat jménem Parlamentu konečné rozhodnutí a aniž by byl narušen vztah důvěry mezi poslanci a předsedou.

Stěžovatel závěry Parlamentu odmítl a prohlásil, že k dotčeným dokumentům měl být poskytnut plný přístup.

Veřejná ochránkyně práv souhlasila s posouzením Parlamentu, pokud jde o potřebu chránit schopnost poradního výboru provádět vyšetřování, a neshledala žádný nesprávný úřední postup.

B) *Soudní přezkum*

B.1) *Nové případy*

Věc T-174/21, Agrofert v. Parlament

V březnu 2021 podala česká společnost Agrofert žalobu na neplatnost rozhodnutí Parlamentu o odepření přístupu veřejnosti k dokumentům souvisejícím s auditem Komise, který se týkal řídicích a kontrolních systémů zavedených v České republice za účelem zamezení střetům zájmů podle nařízení (EU) č. 1303/2013. Rozhodnutí Parlamentu bylo přijato v úzké konzultaci s Evropskou komisí a vycházelo z toho, že poskytnutí přístupu veřejnosti by narušilo cíl vyšetřování Komise týkajícího se možného porušování práva Unie ze strany České republiky.

Žalobkyně tvrdí, že Parlament neprokázal, že by přístup veřejnosti k příslušným dokumentům představoval riziko konkrétního a skutečného ohrožení dotčeného vyšetřování, a zároveň nezohlednil převažující veřejný zájem na zpřístupnění těchto dokumentů.

Řízení před Tribunálem stále probíhá.

B.2) Probíhající soudní řízení v roce 2021

Věc T-421/17 (odvolací věc C-761/18 P), Leino-Sandberg v. Parlament

V červenci 2017 podala profesorka evropského práva žalobu na neplatnost rozhodnutí Parlamentu o odepření přístupu veřejnosti k rozhodnutí Parlamentu ze dne 8. července 2015 o umožnění částečného přístupu k dokumentům z třístranných jednání s odůvodněním, že poskytnutí přístupu veřejnosti k posledně uvedenému rozhodnutí by ohrozilo probíhající soudní řízení ve věci *T-540/15 – De Capitani v. Parlament*, v němž bylo toto rozhodnutí napadeno.

Vzhledem k tomu, že žadatelka nakonec požadovaný dokument získala, byť prostřednictvím zpřístupnění třetí osobou, Tribunál v roce 2018 rozhodl, že se žaloba stala bezpředmětnou, a že žadatelka tedy už nemá zájem na jejím projednání. Žadatelka podala proti uvedenému usnesení odvolání u Soudního dvora s poukazem na nesprávné právní posouzení v případě obou těchto závěrů.

V lednu 2021 Soudní dvůr napadené usnesení zrušil a věc vrátil Tribunálu. Konkrétně potvrdil důvod odvolání, v němž žadatelka tvrdila, že se žaloba nestala bezpředmětnou. Soudní dvůr dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že žadatelka získala přístup k předmětnému dokumentu pouze na základě jeho zpřístupnění třetí osobou a jelikož Parlament nadále odpíral přístup k tomuto dokumentu, nelze mít za to, že žadatelka získala přístup ve smyslu nařízení (ES) č. 1049/2001, ani že žadatelka už nemá zájem domáhat se zrušení rozhodnutí.

Řízení před Tribunálem stále probíhá.

Závěrečné poznámky

Výrazný nárůst počtu žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům z třístranných jednání a opakované žádosti týkající se profesní bezúhonnosti poslanců poukazují na oblasti, v nichž existuje napětí mezi očekáváním veřejnosti ohledně transparentnosti a prováděním nařízení (ES) č. 1049/2001 ze strany Parlamentu.

V tomto smyslu posouzení dokumentů z třístranných jednání často vyžaduje konzultace mezi všemi třemi zúčastněnými orgány, zatímco posouzení dokumentů týkajících se profesní bezúhonnosti poslanců musí zohledňovat vysoké standardy ochrany osobních údajů stanovené v nařízení (EU) 2018/1725.

V reakci na tyto výzvy Parlament zavedl opatření ke zlepšení účinnosti vyřizování žádostí o zpřístupnění dokumentů z třístranných jednání a využil příležitosti, kterou mu poskytly žádosti o zpřístupnění dokumentů týkajících se profesní bezúhonnosti poslanců, ke zvýšení povědomí o celém rozsahu veřejně dostupných informací.